

Hvad *fordele og ulemper* ved de forskellige organisationsformer angår, forventes begge selvejersformer at styrke universiteternes muligheder for at opbygge den fornødne samfundsmæssige tillid og eksterne legitimitet – til gavn for en dynamisk udvikling af forskning og uddannelse til og videnuddveksling med det omgivende samfund, jf. universitetslovens § 1, stk.

På samme måde forventes universiteterne at blive rustet til at styrke samspillet med offentligt og privat erhvervsliv, organisationer m.v., ligesom udbuddet af efter- og videreuddannelse hurtigere og effektivt vil kunne målrettes samfundsmæssige behov. Det bemærkes imidlertid, at universiteterne i dag ikke har en lovmæssig forpligtelse til at varetage de to nævnte opgaver.

Hvad *variationer* af ledelses- og organisatoriske forhold angår, har universiteterne et vist råderum i forhold til deres interne organisation og ledelse, jf. universitetslovens § 3, stk. 2, nr. 1. Det fremgår af følgende eksempler:

Først og fremmest er en række universiteter ikke fakultetsopdelte. Nogle er opdelt i institutter og centre – f.eks. DTU, Den Farmaceutiske Højskole, Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole (KVL) og Roskilde Universitetscenter.

For det andet varierer antallet af fakulteter alt efter universitetets størrelse, idet Københavns Universitet (KU) har flest fakulteter, nemlig seks. Handelshøjskolen i Århus og KVL har en prorektor for henholdsvis forskning og uddannelse.

Uddannelserne kan også placeres forskelligt på fakulteterne. Et eksempel er historie, der er placeret på Det Samfundsvidenskabelige Fakultet på Aalborg Universitet, mens det f.eks. på Aarhus Universitet er en del af Det Humanistiske Fakultet.

For det tredje kan universiteterne frit etablere fagligt samarbejde på tværs af traditionelle grænser – på studie-, institut-, fakultets- eller universitetsniveau – i det omfang, de måtte ønske det. Der kan således etableres institutter på tværs af fakulteter eller uddannelser på tværs af institutter og fakulteter. Der er sågar set eksempler på uddannelser, der går på tværs af universiteter og landegrænser – f.eks. den nye hortonomuddannelse mellem KVL og Sveriges lantbruksuniversitet/Alnarp.

Videre kan videnskabsministeren dispensere fra universitetslovens regler, jf. universitetslovens § 12, som åbner for at eksperimentere med andre former for organisering, der kan bidrage til at øge samspillet mellem de forskellige viden-

systemer. Et af de seneste eksempler er BRIC (Biotech Research and Innovation Centre), der er under etablering ved KU som led i den danske bioteknologiske satsning.

Ovenstående viser, at de danske universiteter har valgt organisationsform efter deres historie, størrelse og hvilke opgaver, de er sat i verden til at løse. Regeringen vil tilvejebringe de nødvendige fleksible rammer for universiteternes virke de kommende år, da der ikke findes én rigtig organisationsmodel. Universiteternes mangfoldighed og forskellighed vil forhåbentlig også komme klart til udtryk i den nye universitetsreform.

Ad spm. nr. S 1490

Fra økonomi- og erhvervsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Tove Videbæk stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2001-02 (2. samling), forhandlingerne side 5419, lød således:

Til økonomi- og erhvervsministeren (25/3 02) af: **Tove Videbæk** (KRF):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at børn og unge såvel som voksne undgår uopfordret at blive konfronteret med pornografisk materiale via e-mails?«

Supplerende svar (29/4 02)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

I fortsættelse af min foreløbige besvarelse af 10. april 2002, har jeg modtaget følgende redegørelse fra Justitsministeriet, der beskriver den strafretlige regulering af området:

»Justitsministeriet har overfor Økonomi- og Erhvervsministeriet oplyst, at der i normalpolitivedtægten og straffeloven findes bestemmelser, som udgør et strafferetligt værn mod at blive konfronteret med pornografiske billeder mv.

Det fremgår af normalpolitivedtægten § 10, stk. 3, at det er forbudt i huse at aflevere skrifter og billeder af anstødeligt indhold til andre end beboere, der har afgivet udtrykkelig bestilling herpå. Denne bestemmelse er anvendelig på afsenderen ved den tilfældige omdeling af adresseløse forsendelser. Derimod må det antages, at